

Strejkebryderne, have besluttet, vedtaget eller planlagt en saadan Adfærd som den, der var udvist mod Arbejderne i Aarhus. Og før slipper Justitsministeren ikke for Ansvaret for sin Insinuation, før han godtgør en Basis for sin Udtalelse.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror, det er en temmelig haard Fordring, at jeg skulde være i Stand til paa staaende Fod at nævne en Række Domme fra de sidste 20 Aar. (*Lyngsø:* Blot en!) Jeg nævner Dommen fra Aarhus. Men jeg tror ogsaa, jeg er fuldstændig berettiget til — det vil ogsaa vise sig, hvis det ærede Medlem vil gaa Domssamlingerne igennem —, at sige, at der findes adskillige af den Slags Domme fra de sidste 20 Aar.

Selvfølgeelig paatager jeg mig fuldt ud Ansvaret for, hvad jeg har sagt. Det staaer jeg fuldstændig ved og henviser i den Henseende til Rigsdagstidende baade med Hensyn til, hvad jeg tidligere har sagt, og hvad jeg har sagt i Aften.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

Lyngsø: Jeg bestrider paa det bestemtteste, at den højtærede Justitsminister i den her omhandlede Dom i Aarhus saa lidt som i nogen anden i de sidste 5 eller 10 Aar har fundet en eneste, der beviser, at det er Strejkelederne, der paalægge nogen at gøre, hvad der er sket i Aarhus. Det er Hovedsagen og intet andet, og det skylder den højtærede Justitsminister mig fortsat Bevis for.

Formanden: Der er endnu indtegnet 4 Talere, saa det er maaske haabløst at gaa ud fra, at vi kunne komme til Ende med 1ste Behandling af Finanslovforslaget i Aften. Jeg vil dog endnu forsøge i det Haab, at de Talere, der ere indtegnede, ville fatte sig i Korthed, og giver Ordet til Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds.

K. Kristiansen: Jeg skal bestræbe mig for at efterkomme Formandens Opfordring. Den Gang jeg sidste Lørdag havde Ordet omtrent paa samme Tid af Aftenen som nu, udtalte jeg, at der paa § 22 paa flere Konti var foreslaaet mere, end de sidst aflagte Statsregnskaber udviste, der havde været brugt paa disse Konti. I Gaar udtalte den højtærede Krigsminister, at det ikke forholdt sig

saaledes, som jeg havde omtalt. Han gav mig dog Ret for et lille Punkts Vedkommende, idet han sagde, at der paa Konto B. g. var foreslaaet en lille Smule mere i Aar, end hvad der viste sig at være brugt ifølge Regnskaberne i de senere Aar. Der var foreslaaet 30 Kr. mere, sagde Ministeren. Nu er der det mærkelige, at den Konto B. g. omtalte jeg ikke med et Ord den Aften, jeg havde Ordet. Jeg ser ganske vist, at det staaer anført i Rigsdagstidenden, og det er altsaa min Fejl, at jeg ikke har set det efter i Fortrykket og faaet det rettet. Nej, det, jeg henviste til, var de to Konti B. og E., de Udgifter, der angaa Lønninger, Beklædninger o. l. til Soldaterne.

For at vise, at jeg havde Ret i min Paastand, skal jeg oplyse, at Regnskaberne fra de 3 sidste Aar udvise, at der paa Konto B. er brugt henholdsvis 6,049,000 Kr., 6,088,000 Kr. og 6,080,000 Kr. Derimod foreslaas der i Aar indsat en Bevilling paa 6,102,000 Kr., altsaa en Snes Tusind Kr. mere, end Regnskaberne vise, at der er brugt de forrige Aar. Og paa Konto E. er der i de samme Aar brugt henholdsvis 506,000 Kr., 507,000 Kr. og 503,000 Kr., medens der i Aar foreslaas en Bevilling paa 514,000 Kr. Forhøjelsen andrager altsaa godt og vel 30,000 Kr., og det er noget helt andet end de 30 Kr., Ministeren omtalte.

Ministeren udtalte endvidere i Gaar, at paa Konto I. „Dislokations- og Lejr-udgifter“ er der taget fuldt Hensyn til, at det i Aar ikke har været noget Kantonnementsaar. Men jeg skal da oplyse, at Bevillingerne efter Regnskabsaflæggelsen for de sidste 2 Aar, i hvilke der ikke har været Kantonnement, udvise, at der er brugt 301,000 og 313,000 Kr., men i Aar forlanges der paa denne Konto 348,000 Kr., altsaa mellem 30 og 40,000 Kr. mere alene paa denne Konto.

Saa udtalte den ærede Minister i Gaar endvidere, at jeg ikke havde Ret i den Antagelse, jeg havde udtalt om, at Ministeren ønskede Udskrivningsprocenten fordoblet, og at min Antydning derom var løst henkastet; men naar Ministeren har udtalt, at han mener, vi kunne under en vis Forudsætning møde med 50,000 Mand i Jylland, forstaaer jeg ikke, hvorledes han vil faa det Mandskab frem uden ved en meget stærk Forhøjelse af Udskrivningsprocenten, thi jeg kan dog ikke gaa ud fra, at Krigsministeren kan mene, at vi under en saadan Situation, som han omtalte, naar der var Krig mellem Tysk-